

4387

SPRAWOZDANIE
WYDZIAŁU TOWARZYSTWA
GIMNASTYCZNEGO
SOKÓŁ
W PRZEMYSŁU
ZA ROK 1892

1387.

37

Mr. ian
4387.

PRZEMYSŁU

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

Towarzystwa gimnastycznego

„S O K Ó Ł”

w PRZEMYSŁU

z a r o k 1892.

przedłożone Walnemu Zgromadzeniu w marcu 1893.



NAKŁADEM TOWARZYSTWA.

CZCIONKAMI DRUKARNI JÓZEFA STYFIEGO w PRZEMYSŁU.

1893.

T R E Ś Ć.

CZĘŚĆ I.

Skład Wydziału, podział czynności w Towarzystwie i organizacya.

CZĘŚĆ II.

- A. Zakład gimnastyczny.
- B. Szermierka.
- C. Nauka strzelania do celu.
- D. Skoropedy.
- E. Chór Sokoła.

CZĘŚĆ III.

- A. Sprawozdanie kasowe Wydziału.
- B. Sprawozdanie z funduszu sztandarowego.
- C. Sprawozdanie komisji mundurowej.
- D. Zestawienie ogólnego majątku Towarzystwa.

CZĘŚĆ IV.

Sprawa budowy gmachu Sokoła.

CZĘŚĆ V.

Objawy Towarzystwa na zewnątrz i uroczystości sokolskie.

CZĘŚĆ VI.

Wykaz członków.





St. inn.
4387

C Z E Ś Ć I.

Skład Wydziału, podział czynności w Towarzystwie i organizacya.

Z woli walnego zgromadzenia 13 i 14. maja 1892 wybrany Wydział nie w tym samym składzie staje dziś przed Szanownem Walnem Zgromadzeniem.

Pierwotnie weszli do Wydziału: jako prezes Dr. Leonard Tarnawski, jako wiceprezes Dr. Franciszek Doliński i wydziałowi Dr. Józef Serwacki, Władysław Kropiński, Karol Meissner, Emanuel Winter, Zygmunt Pisiewicz, Jan Wondraczek, Feliks Niederreiter i Mieczysław Janeczek; a jako zastępcy wydziałowych Franciszek Giebułtowiez, Zdzisław Jastrzębski i Ludwik Pierzchała. Niedługo po walnem dorocznem zgromadzeniu zrezygnowali Janeczek i Pisiewicz, a z końcem sierpnia przeniesionym został Pierzchała do Tarnowa. W ich miejsce wstąpili wybrani na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu 24. października 1892 Franciszek Czech i Jan Kopacz jako wydziałowi a Zygmunt Kubicki jako zastępca. Do komisji rewizyjnej weszli wybrani przez walne zgromadzenie dnia 13. maja 1892 Henryk Slotwiński i Józef Goebel.

Nowy Wydział ukonstytuował się w ten sposób, że sekretarzem został wybrany Dr. Serwacki, zastępcą sekretarza i gospodarzem Winter, zastępcą gospodarza Wondraczek, skarbnikiem Kropiński a zastępcą skarbnika Meissner. Z dniem 1. stycznia 1893 z powodu przesiedlenia się Wintera do Limanowy, objął gospodarstwo Wondraczek.

Nauczycielem gimnastyki był (jak dawniej) Włodzimierz Sawicki. Zawiadowstwo gimnastyki sprawował do września 1892 Pierzchała, potem Winter. Zawiadowstwo szermierki spoczywało w rękach Jastrzębskiego, zawiadowstwo strzelania w rękach Wondraczka, zawiadowstwo skoropędów pierwotnie w rękach Pierzchały a potem Wintera, zawiadowstwo chóru Sokola w rękach Wintera, a to ostatnie poruczono z dniem 1. stycznia 1893 Jastrzębskiemu.

W dniu 16. maja 1892 zamianował Wydział delegatów na Zjazd Sokołów we Lwowie, delegatami byli Dr. Tarnawski, Winter, Kropiński, Pisiewicz, Dr. Serwacki, Dr. Niemeżyński i Henryk Slotwiński. Sąd polubowny składany z dobrowolnie wybieranych arbitrów zaznaczał w r. 1892 swoją działalność. Korespondentem do Przewodnika gimn. był Dr. Serwacki. W dniu 23. maja mianował Wydział chorążym Meissnera a jego zastępcą Wintera.

Komisya sztandarowa istniejąca z początkiem r. 1892 złożona z Dra Tarnawskiego, Wintera, Wondraczka i Pisiewicza spełniła swoje zadanie z chwilą tą, gdy sztandar poświęcony w dniu 29. maja oddanym został Wydziałowi. Dla zaopatrywania członków w mundury sokolskie i w stroje ćwiczebne istnieje od marca 1892 komisya mundurowa zostająca pod kierownictwem Dra Serwackiego, a do tej komisji należeli także Władysław Dobrzański, Feliks Niederreiter i Zygmunt Pisiewicz. Dla wycieczek, festynów, wieczorków itp. były osobne komitety. Dla obmyślenia projektu finansowego i projektu technicznego dla budowy gmachu Sokola istniały począwszy od 4. lipca 1892 wybrane przez obszerny komitet finansowo-techniczny dwie komisye odrębne. Komisya finansowa, której przewodniczącym był Dr. Ferdynand Cassina, a członkami Dr. Jakób Baumfeld, Adolf Amort, Mieczysław Ritterschild, Konrad Wysocki i Zygmunt Pisiewicz, zakończyła swoje zadanie z chwilą, gdy jej sprawozdanie i projekt przyjętymi zostały przez walne zgromadzenie dnia 24. października 1892. Komisya techniczna składała się z przewodniczącego Franciszka Gamskiego, z zastępcy Michała Zajączkowskiego tudzież z członków: Franciszka Czecha, Brunona Waluszczyka, Juliusza Reinigera, Karola Meissnera, Józefa Krysty, Kazimierza Hemmerlinga i Zygmunta Pisiewicza. Do obu komisyj należał także prezes Towarzystwa Dr. Tarnawski. Prace owych komisyj przedstawimy w cz. IV.

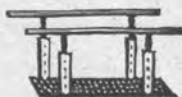
Dla reformy statutu poruszanej już od kilku lat przez Walne Zgromadzenia istniała w r. 1892 komisya statutowa, do której należeli Dr. Tarnawski, Winter, Kropiński, Pisiewicz, Pierzchała i przybrany przez tę komisję Dr. Serwacki. Komisya ta po licznych naradach i posiedzeniach przedłożyła projekt statutu Wydziałowi a z poprawkami przez Wydział tudzież przez Walne Zgromadzenie poczynionemi uchwalonym został nareszcie nowy statut w całości na Zgromadzeniu Walnem w dniu 20. grudnia 1892. W dniu 13. stycznia 1893 przedłożyło prezydium Wydziału statut c. k. Namiestnictwu we Lwowie; reskryptem z dnia 23. stycznia 1893 L. 5451 wytknęło atoli c. k. Namiestnictwo niektóre

braki i te bez naruszenia całości statutu uzupełnić należy na zgromadzeniu dorocznem tego roku. Zaznaczamy na tem miejscu, że do dzisiejszej organizacyi Towarzystwa z powodu postępującego rozwoju nie wystarcza stary statut, a nowy zwiększa liczbę wydziałowych i zastępców, zawiera postanowienia o delegatach do Związku, stwarza sąd honorowy, nadaje legalną podstawę naszym godłom itp. Przed uzyskaniem sankcyi władzy politycznej dla nowego statutu, postaraliśmy się o to, że w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z 14. maja 1892 i na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa z 18. lipca 1892 l. 54002 Towarzystwo nasze od tego czasu jest legalnie samoistnem, a § 1. statutu określający nazwę opiewa: „Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Przemyślu,” zastępując tą nazwą dawsze miano filii.

Organizacya naszego Towarzystwa wewnętrzna polega nadto na dotychczasowych regulaminach, jako to: regulamin gimnastyczny, domowy, regulamin dla Walnych Zgromadzeń dla Wydziału itp. Z uchwaleniem regulaminu dla mundurowych, który na razie zastępuje instrukcyę Wydziału z dnia 15. stycznia 1893 l. 18, wstrzymał się Wydział w nadziei, że jednolity regulamin wyjdzie dla wszystkich Towarzystw ze Związku.

Reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 23. grudnia 1892 L. 29272 aprobowano utworzenie Związku polskich gimnastycznych Towarzystw sokolskich w obrębie całej monarchii, na podstawie statutu związku, którego jeden egzemplarz przysłał nam Wydział Sokola lwowskiego. Do Związku należy nam przystąpić i delegatów zamianować.

Ustępujący Wydział odbył od 16. maja 1892 do końca r. 1892 8 zwyczajnych a 18 nadzwyczajnych posiedzeń, w bieżącym roku 1893 było 4 zwyczajnych i jedno nadzwyczajne posiedzenie Wydziału. Od listopada 1892 miejscem zarządu jest kancelarya w kamienicy Giżowskiego w Rynku na II piątrze. Woźnym Sokola jest Antoni Talant.



Sprawozdania szczegółowe.

C Z Ę Ś Ć II.

A) Zakład gimnastyczny utrzymywanym był tak jak i w r. 1891 tylko dla członków Towarzystwa, a i to nie wszyscy pragnący mogli z niego korzystać z powodu wielokrotnie już omawianej szczupłości jedynej dotąd w Przemyśle sali gimnastycznej istniejącej przy szkole ludowej obok ulicy Wodnej. Słuszną zresztą dzisiaj konkurencya do tej sali ze strony publicznych zakładów szkolnych, jako to: gimnazjum i szkół ludowych, tudzież ze strony straży pożarnej miejskiej i ochotniczej ograniczyła nas do kilku godzin tygodniowo. Sala w mowie będąca bez szatni, bez odpowiednich magazynów, nie może posiadać warunków sali gimnastycznej odpowiadających dzisiejszym wymaganiom, a nie może być lepiej zaadaptowaną, bo po pierwsze nasze Towarzystwo jest w niej gościem i mając przystąpić do budowy własnego gmachu nie może funduszu zapasowego dla innych celów uszczuplać, a powtórę i odnośnie władze z powodu ewentualnego skoncentrowania nauki gimnastyki w przyszłym gmachu Sokola nie widzą potrzeby racjonalnej adaptacji dotychczasowego przybytku dla gimnastyki. Z tych tedy powodów ograniczał się Wydział Sokola na sprawianiu tylko niezbędnych przyrządów gimnastycznych w miarę życzeń członków czynnych, a za to zwracał większą uwagę na przyszłość Towarzystwa.

Pomimo tego przejściowego stanu, nie było zastoju w oddziale gimnastycznym, o ile że nasz kierownik gimnastyki Włodzimierz Sawicki otaczał wytrwale prawie całą duszą ten oddział nie szczędząc pracy i poświęcenia. Ćwiczenia członków na sali gimnastycznej odbywały się 3 razy tygodniowo: w poniedziałki, środy i soboty wieczorem od godziny 6tej do 7mej.

Najmniejsza cyfra ćwiczących jednocześnie wynosiła 10, a największa 16, a ogólna liczba ćwiczących wynosiła 50. Z powodu przygotowań jubileuszowych w pierwszej połowie r. 1892 wzmógł się i ożywił ruch na sali gimnastycznej. Gdy do ćwiczeń wolnych zgłosiła się większa liczba niż ta sala pomieścić mogła, postarał się wydział u Świetnego

Magistratu o pozwolenie odbywania prób w sali ratuszowej. Ostatnie próby odbywały się przy kapeli wojskowej, a gdy w ostatnich dniach maja wysłannik wydziału Sokoła lwowskiego druh Janikowski odbył u nas przegląd, wyraził przy tej sposobności prawdziwe uznanie dla naszego kierownika ćwiczeń i dla członków. W ćwiczeniach wolnych na wspólnem boisku we Lwowie brało czynny udział 22 członków Sokoła Przemyskiego. Oddział gimnastyczny ma u nas większe szanse rozwinięcia się w przyszłym gmachu Sokoła, bo widzieliśmy wówczas, gdy użyczono nam w maju 1892 wyjątkowo sali ratuszowej, wzmogła się chęć do gimnastyki nie tylko zapalem z powodu jubileuszu, ale i z powodu dogodności miejsca, gdzie się ćwiczenia odbywały.

Nie wątpimy zatem, że gdy wszyscy interesowani zobaczą i u nas zakład gimnastyczny stojący na tej wysokości, jak tego ta gałęź wymaga, odpowiadający higienie, i zdolny pomieścić co najmniej 100 jednocześnie ćwiczących, to wówczas wzrośnie ogólny ruch gimnastyczny a Towarzystwo nasze będzie mogło odpowiedzieć w zupełności zadaniu jakie §. 3. dotychczasowego statutu wskazuje. Dotychczas nie mając takich środków działania, nie mogliśmy wpływać na rozwój gimnastyki w naszym mieście i w kraju. Gdzieindziej już dziś gimnastyka jest umiejętnością na wysokim stopniu rozwiniętą, ale też i wiele lat kosztowało to pracy. Towarzystwo nasze w ubiegłym roku myślało bez przerwy o przyspieszeniu budowy własnego gmachu; staraliśmy się pobudzić w tym duchu wielu gorliwych i nie wątpimy, że w społeczeństwie przemyskiem przejętem *duchem obywatelskim i narodowym* jest i będzie zawsze silne zrozumienie potrzeby rozwoju fizycznej potęgi narodu, a wiara w tę ideę jest pomyślną wróżbą, że sprawa budowy własnego gmachu omawiana obecnie w szerokich kołach naszego grodu zrealizowaną zostanie jeszcze w tym roku.

Obok gimnastyki w ścisłem tego słowa znaczeniu zwracaliśmy uwagę na przedmioty z gimnastyką w związku będące jak np. na naukę szermierki, strzelania do celu i jazdy skoropędowej. W każdym z tych oddziałów pomnożył się znacznie inwentarz, o czem wspominamy w dalszych ustępach. Inwentarz gimnastyczny dzisiejszy przedstawia się następująco:

a) dla gimnastyki szwedzkiej:

ciężarki 116 sztuk (waga od 1,2 do 7 klg.)	wartość	40 zlr. 77 cnt.
laski żelazne 41 sztuk (waga od 2 do 5 klg.)	"	17 " 10 "
laski drewniane 31 sztuk	"	5 " 58 "
1 para maczug	"	1 " 20 "

b) dla gimnastyki na przyrządach:

1 drabina składana z podstawą . . .	wartości	32	złr.	40	cnt.
1 poręczki	"	24	"	30	"
1 drążek ruchomy	"	1	"	80	"
3 drążki stałe (amerykańskie) nowsze i 1 stary	"	40	"	—	"
2 kółka ze sznurami	"	4	"	50	"
1 krążek (wywijadło)	"	—	"	80	"
2 materace włosienne i jeden kokosowy . .	"	31	"	50	"
1 koń nowy z lękami (z fabryki Borkowskiego we Lwowie)	"	65	"	—	"
1 para stojaków i odskocznia	"	8	"	—	"
Razem		272	złr.	95	cnt.

W porównaniu z zeszłorocznym sprawozdaniem powiększył się inwentarz gimnastyczny, a wartość jego wzrosła o 93 złr. 47 cnt. Oprócz tego posiada Towarzystwo sprzęty w sali gimnastycznej dla wygody ćwiczących i apteczkę podręczną. W zakresie gimnastyki mamy różne dzieła fachowe, stanowiące część osobnego księgozbioru. Członkowie prenumerują za pośrednictwem wydziału 100 egzemplarzy „Przewodnika gimnastycznego”, w którym obok wiadomości ogólnych sokolskich osobny dział jest poświęcony dla gimnastyki jako wiedzy i dla gimnastyki praktycznej.

B) Szermierka. W sprawozdaniu dorocznym przedostatniem, złożonem w maju 1892, pierwszy raz pojawiło się sprawozdanie z szermierki, która na zasadzie statutu i na podstawie uchwały poprzedniego wydziału z dnia 7. grudnia 1891 wprowadzoną została w naszym Towarzystwie z początkiem r. 1892 z organizacją podobną jak w innych oddziałach. Zawiadowstwo szermierki porucił wydział członkowi wydziału Zdzisławowi Jastrzebskiemu, który był zarazem nauczycielem szermierki. Grono członków należących do tego oddziału ustanowiło z własnej inicjatywy wkładkę miesięczną w kwocie 20 ct. przeznaczoną na powstanie osobnego funduszu szermierczego. Fundusz ten jest posiłkowym, wskutek czego mniej obciąża się fundusz obrotowy Towarzystwa i ta okoliczność skłoniła Wydział do zatwierdzenia wkładki w mowie będącej.

Ćwiczenia odbywały się we wtorki i piątki, z wyjątkiem świąt w te dni przypadających. Przerwa w ćwiczeniach miała miejsce w miesiącu sierpniu i wrześniu 1892, tudzież w miesiącu styczniu 1893 roku. W ciągu całego r. 1892 wpisało się 50 członków na naukę szermierki,

a z powodu wystąpienia z tego oddziału lub z powodu wystąpienia wogóle z Towarzystwa ubyłoby 19, tak, iż z końcem r. 1892 pozostało 31. Jednocześnie chodziło na ćwiczenia 12 — 16 członków. Dla lepiej wprawionych zawiązano oddział wyższy ćwiczący raz w tygodniu. Przy wszystkich ćwiczeniach zawsze był obecnym nauczyciel szermierki. Inwentarz szermierczy obejmuje:

12 szabli	.	.	wartości	29	złr.	—	ent.
2 szpadony	.	.	"	2	"	—	"
6 masek	.	.	"	42	"	—	"
8 rękawic	.	.	"	22	"	—	"
4 plastrony	.	.	"	12	"	—	"
1 brzeszczot	.	.	"	1	"	50	"
2 dziełka o nauce szermierki	.	.	"	5	"	20	"
szafa	.	.	"	20	"	—	"

Razem 133 złr. 70 ent.

Z wkładek zebrano w 1892 r. 51 złr. 20 ent., z funduszu tego zakupiono szafę za 20 złr. do przechowywania przyrządów, naprawy kosztowały 5 złr. 70 ent., zakupiono 2 dzieła za 5 złr. 20 ent., na administrację wydano 95 ent., zostaje gotówka 19 złr. 35 ct, wa.

C) Nauka strzelania do celu odbywała się w sali gimnastycznej w niedzielę od godz. 3—4 po południu pod dozorem zawiadowcy Jana Wondraczka, za opłatą po 1 ct. od strzału. — Oplaty te służą na pokrycie kosztów naprawy inwentarza i dla zakupywania nabojów. Inwentarz strzelecki pomnożył się o kilka karabinów darowanych (mianowicie od druha Jana Marka dwa; a od druha Bolesława Kropińskiego jeden.)

Ustępujący Wydział w marcu b. r. odniósł się z zapytaniem do Wydziału Towarzystwa strzeleckiego w Przemyślu, na jakich warunkach możebnym jest kontakt pomiędzy oboma Towarzystwami; sądzymy bowiem że łączenie sił rozdrobionych przyczynić się tylko może do rozwoju nauki strzeleckiej. Wreszcie dodajemy, że plan komisji technicznej obejmuje w przyszłym gmachu Sokoła miejsce na odpowiednią strzelnicę, co niewątpliwie usunie te braki, jakie dotychczas pod tym względem odczuwaliśmy.

Inwentarz dotychczasowy strzelecki obejmuje:

4 karabiny flobertowe 5 ^{m-m}	.	.	.	.	.	24	złr.	—	ent.
2 karabiny flobertowe 9 ^{m-m}	.	.	.	.	.	8	"	—	"
3 pistolety	"	.	.	.	.	8	"	—	"

2 karabiny Werndla	20 zlr. — ent.
5 konusów stalowych do tych karabinów	4 „ 50 „
2 tarcze żelazne ruchome	7 „ 20 „
1 tarcza wielka drewniana	3 „ 60 „
razem	75 zlr. 30 ent.

nadto reszta gotówki z opłat od strzałów 3 „ 20 „

D) Skoropedy. Jak w dawnych latach, nie zaniedbał Wydział i w minionym okresie pielegnować jazdy skoropędowej. W obec znacznego zużycia skoropędów na żądanie członków zakupił Wydział z końcem r. 1892 w dobrym stanie, będący rower za 110 zlr. aw., który zeszloroczny inwentarz oddziału skoropędowego powiększył, a oprócz tego polecił Wydział naprawę dawnych skoropędów. Korzystający z nauki jazdy skoropędowej płacili 10 ct. za godzinę. Opłaty te przyniosły w r. 1892 sumę 50 zł. 30 ct. aw. (brutto), a gdy uwzględniemy z r. 1891 czysty zysk 42 zlr. 53 ct. to widzimy, że oddział ten nie bardzo obciąża fundusze Towarzystwa. Z powodu ciągłych napraw ruch tego oddziału był mniej żywym niż w poprzednim okresie, a nadto zauważyć należy, że odczuwać się daje brak boiska. Dla większego rozwoju tego oddziału przyczyni się niewątpliwie własny gmach w którym swobodniej naukę pobierać będzie można. Głównym dogodnym terenem do wyjazdu jest trakt lwowski, mimo to wycieczki na skoropędach bardzo nawet często odbywały się w kierunku do Krasieczyna i gdzieindziej, choć teren jest górzystym. Dzisiaj już mamy takich wielu, którzy w biegłości współzawodniczyć mogą z pierwszymi. Należałoby życzyć, by w wyśeigach, jakie w bieżącym roku klub lwowski bieklistów między Lwowem a Przemyśłem urządzić ma, wzięli już udział i członkowie naszego Towarzystwa. Oprócz wspólnego inwentarza skoropędowego poniżej wykazanego, posiada wielu członków własne skoropedy. *Celem dostarczenia* interesowanym dobrych *rowerów*, przyjął druż nasz Jan Wondraczek w tych czasach na całą Galicyę zastępstwo wypróbowanych angielskich firm i za pośrednictwem tegoż można nabywać skoropedy albo za gotówkę albo nawet na raty. W ubiegłym okresie pierwotnie zawiadowcą oddziału był Ludwik Pierzchała, a od sierpnia 1892 do końca r. 1892. Emanuel Winter. Stałego nauczyciela w oddziale w r. 1892 nie było, lecz za to członkowie wyćwiczeni udzielali w danych razach chętnie nauki a z pomiędzy nich wymieniamy szczególnie druha Kazimierza Hemmerlinga. Inwentarz skoropędowy Towarzystwa obejmuje jeden skoropęd do początkowej nauki, jeden skoropęd wysoki, 2 rowery w dobrym stanie, dwa rowery silnie zużyte, nadto liczne przybory. Ogólna wartość tego inwentarza wynosi 219 zlr. 54 ct.

E) Chór Sokola. Równocześnie z ukonstytuowaniem się nowego Wydziału w maju 1892 porucił Wydział zawiadostwo chóru Sokola Emanuelowi Winterowi, a dyrektorem chóru obrało grono członków do tego oddziału należących Ludwika Dietza, zastępcą zaś ks. Dra Jana Łabudę. Chór liczący 18 członków kilkakrotnie dał dowody swej żywotności. Przy sposobności poświęcenia naszego sztandaru dnia 29. maja odspiewał chór przed katedrą w południe i na zamku wieczór „Hymn do sztandaru,“ do którego melodyę ułożył dyrektor chóru Ludwik Dietz a słowa Wacław Reger. Wnet potem ofiarował dyrektor chóru drugą kompozycję dla Sokolstwa przeznaczoną, a mianowicie „Marsz Sokolów“ na 4 głosy zastosowany do słów artysty sceny krakowskiej p. Jejde. Marsz ten był kilka razy przez chór Sokola przemyskiego odspiewanym a i niektóre bratnie drużyny na życzenie otrzymały go od nas. Chór występował publicznie 5 razy a mianowicie 2 razy w dniu 29. maja 1892, trzeci raz na wieczorku listopadowym w kasynie mieszczańskim (27/11 1892), czwarty raz podczas wieczorku muzyczno-wokalnego na dochód budowy własnego gmachu w dniu 5. lutego 1893 w sali ratuszowej, piąty raz na wieczorku dla uczczenia pamięci Teofila Lenartowicza urządzonym wspólnie przez Sokół i Kasyno mieszczańskie w dniu 4. marca 1893. Dnia 8. stycznia 1893 ośmiu członków chóru Sokola było w Radymnie przy uroczystości zawiązania Sokola. Oprócz tego uprzyjemniał chór Sokola uroczyste chwile podczas wieczornic sokolskich. Tak jak zeszłego roku w dniu 9. stycznia, tak i tego roku w dniu 5. lutego do uświetnienia wieczorku muzyczno-wokalnego przyczynili się druhowie Sokola Lwowskiego, przybywszy w liczbie 12. W wieczorku tym brały czynny udział uproszone przez komitet panie, a to: należąca do naszego Towarzystwa Wna Eleonora Niemieczyńska (w grze solowej na fortepianie) i Wna Jastrzębska (w śpiewie solowym). Dawny nasz druh, a obecnie mieszkający w Dębicy p. Wowkonowicz przybył także na ten wieczorek dla wygłoszenia poematu „Maraton“. Wszystkim tym osobom składa Wydział serdeczne podziękowanie.

Próby chóru Sokola odbywały się z wyjątkiem letnich miesięcy w kancelaryi naszej 2 razy tygodniowo przy akompaniamencie fortepianu. Inwentarz chóru powiększył się w ubiegłym okresie i przedstawia wartość łączną 54 zł. 85 ct. aw. Od dnia 1. stycznia z powodu przesiedlenia się Wintera był zawiadowcą chóru Zdzisław Jastrzębski.



C Z E Ś Ć

A. Sprawo-

Wydziału Towarzystwa gimnastycznego

I. Fundusz roz-

A) Przychód.		złr.	ct.
1	Pozostałość kasowa z roku 1891	113	09
2	Wstępne członków w roku 1892	119	—
3	Wkładki „ „ 1892	1258	50
4	Oplata za używanie bicyklów	50	30
5	Czysty dochód z wieczorku muzyczno-wokólnego urządzonego w dniu 9 stycznia 1892.	60	04
6	Odsprzedaże, zwroty i t. p.	4	80
7	Odsetki od zbędnej części funduszu rozporzą- dzalnego zdrożonej chwilowo w Przemy- skiej Kasie oszczędności	2	67
Razem		1608	40
(Fundusz rozporządzalny z dniem 1 stycznia 1893)		132	14)

II. Fundusz zapasowy-

1. Z dniem 31 grudnia 1891 roku
2. Wpłynęło w r. 1892 ze składek,
3. Odsetki po konie r. 1892 obli-

Przemyśl w styczniu 1893.

Władysław Kropiński

skarbnik.

Stwierdzamy rzetelność niniejszego

Komisya

Józef Goebel.

III.

-zдание kasowe

„Sokół“ w Przemyśle za rok 1892.

-porządkalny.

B) Rozchód.		złr.	ct.
1	Czynsz za najm	254	—
2	Placa kierownika ćwiczeń	120	—
3	Placa i wydatki dla woźnego i dla innych sług	252	59
4	Wydatki na przybory gimnastyczne	24	44
5	„ „ „ do szermierki	78	35
6	„ „ skoropedy (bicykle)	76	—
7	„ „ chór sokoli	36	16
8	Czasopisma i biblioteka	29	53
9	Sprzęty i urządzenie	40	61
10	Utrzymanie porządku domowego, światło, opał itp.	118	28
11	Zarząd, korespondencye, druki itp.	136	78
12	Cele publiczne	20	—
13	Niedobory i straty (osobl. festynowe)	207	60
14	Wydatki nadzwyczajne (głównie z powodu ju- bileuszu Sokoła Lwowskiego)	81	92
15	Gotówka (nadwyżka) w kasie z d. 31 grud. 1892	132	14
Razem		1608	40

(budowy domu).

wynosił 2899 zł. 29 ct.
 darów, subwencyj itp. 974 „ 59 „
 -czone i dopisane 119 „ 06 „
 Razem 3992 zł. 94 ct.

Dr. Leonard Tarnawski

prezes.

sprawozdania kasowego.

rewizyjna:

Henryk Słotwiński.

B. Rachunek z powodu sprawienia

Przychód

L. pocz.	PRZEDMIOT	KWOTA	
		zlr.	ent.
1	Fundusz sztandarowy powstały ze składek .	299	57
2	Ze wstępów na koncert na Zamku 29/5 92 .	135	89
3	Z przedstawienia Tow. dramatycznego 29/5 92	92	68
4	Od Rodziców chrzestnych a to:		
	Od Wgo Gamskiego 50 zł.		
	„ Wnej Goreckiej 50 „		
	„ „ Tarnawskiej 50 „		
	„ Wgo Amorta . 25 „		
	„ Wnej Rokickiej 20 „		
	„ Wgo Majerskiego 10 „	205	
5	Z tacy od Rodziców chrzestn. i za gwoździe pamiątkowe 30 zł. i 7 dukatów w złocie spieniężonych za . . . 39 złr. 69 ent.	69	69
	Za gwoździe pamiątkowe:		
	Wny Wysocki (dukat) . . . 5 złr. 67 ct.		
	„ Ritterschild . . . 10 „ — „		
	Stow. przemysł. budowl. . . 10 „ — „		
	„ „ kruszcowe . . . 10 „ — „		
	Kasa zalicz. rzem. i ról. . . 20 „ — „		
	Kasyno mieszczańskie . . . 10 „ — „		
	Stow. wyrobów spożywczych . . 10 „ — „		
	„ krawieckie . . . 5 „ — „		
	Wny Dr. A. Dworski . . . 10 „ — „	90	67
6	Datek ks. Matejkiewicza	2	—
7	Z list Wondraczka, Wintera, Dra Serwackiego, Eustachiewicza	28	40
8	Na ręce Jędrzeja Boryły wpłynęło	3	60
9	Pożyczka z funduszu zapasowego Tow.	350	16
10	Zaliczka prezesa	42	9
	Suma przychodu	1319	75

Przemysł, 31. grudnia 1892.

Dr. Tarnawski prezes.

i poświęcenia sztandaru.

Rozchód

L. pocz.	PRZEDMIOT	KWOTA	
		zlr.	ent.
1	Mnzyka wojskowa	67	—
2	Kościelni	2	—
3	Muzyka kościelna	6	—
4	Rozlepianie afiszów	6	—
5	Ognie sztuczne	15	—
6	Hotel dla gości	14	26
7	Przyjęcie Rodziców chrzestnych i gości zaproszonych w hotelu „Victoria“	476	68
8	Fiakry	17	—
9	Przybory do sztandaru, srebrne gwoździe, gra-weur i t. d.	119	61
10	Rachunek Szkoły wydz. w Krakowie za sztandar	511	49
11	Portoria i eskont	1	16
12	Futerał na sztandar	2	50
13	Rachunek druków na 29. maja 1892	17	50
14	Urządzenie boiska na Zamku i dekoracya	33	77
15	Altshüllerowi za piwo dla muzyki	14	78
16	Plakat na nabożeństwo	5	50
17	Policya	9	50
	Suma rozchodu	1319	75

Sprawdzono jako zgodne z kwitami i dokumentami.

Przemysł, 11. marca 1893.

H. Słotwiński.

J. Goebel.



C. Sprawozdanie komisji mundurowej.

Opiekowanie się zaopatrywaniem członków w strój sokoli i gimnastyczny, weszło u nas na porządek dzienny dopiero z początkiem roku 1892. Przedtem kilkunastu członków wogóle posiadających strój sokoli, sprowadzało go ze Lwowa. Z powodu zwiększonego ruchu Sokolstwa w r. 1892 i z powodu rozpowszechnienia się zasady, że zewnętrzną cechą Sokolów stanowi strój nasz sokoli, wymagała sprawa umundurowania członków inicjatywy wydziału i działania. Wybrana w tym celu przez wydział komisja pod kierownictwem Dra Serwackiego zostająca przy pomocy udzielonych pożyczek w łącznej kwocie 450 zł. rozpoczęła swą czynność w marcu 1892. Członkowie Sokoła Przemyskiego spłacając miesięcznie co najmniej po 3 zł. utrzymują równocześnie z zapłaceniem pierwszej raty strój sokoli względnie i gimnastyczny, podpisując jednakże przedtem wraz z innym członkiem Towarzystwa odnośny formularz (skrypt dłużny). Cena stroju sokolego kompletnego, spłacanego na raty wynosi stosownie do różnicy gatunku sukna 25 złr. 30 ct. albo 26 złr. 80 ent., a za gotówkę o 2 złr. mniej. Członkowie innych Tow. sokolich dopłacali do miejscowej ceny 1 złr. — Roboty krawieckie wykonuje na zlecenie i na rachunek komisji z materyałów przez komisję zakupywanych pracownia druha W. Sieniawskiego na Zasaniu. Cena stroju ćwiczebnego wynosi 4 złr. 30 ent.,

Komisja dostarczyła do dziś dnia 55 strojów sokolich i 30 ćwiczebnych dla członków naszego Tow., a 12 strojów sokolich i 12 ćwiczebnych dla innych Tow. Sokolich,

a) Obrót kasowy funduszu mundurowego od marca 1892 do 28 lutego 1893.

Przychód:	zlr.	ct.	Rozchód:	zlr.	ct.
1) pożyczono:			1) zapłacono za towary i rzemieślnikom	2081	64
u Wnej H. Wondraczkowej (200),			2) koszt administracyi	36	85
u Wł. Dobrzańskiego (100).	300	—	3) zakupno szafy	13	30
z funduszu zapasowego Towarzystwa			4) wynagrodzenie woźnego	5	—
w myśl uch. Wal. Zgrom. z d. $14/5$ 1892	150	—	5) zwrócono członkom (nadpłacone)	3	50
2) wpłacili członkowie Sokola Przem.	1320	20		2140	29
" z innych Towarzystw	346	25			
3) zaliczka prezesa	23	84			
	2140	29			

b) Bilans majątkowy funduszu mundurowego z dniem 28 lutego 1893.

M a:	zlr.	ct.	Winien:	zlr.	ct.
1) należność za stroje sokole i gimn.			1) funduszowi zapas. Towarzystwa	150	—
u członków Tow. (w skryptach)	527	50	2) Wnej H. Wondraczkowej i Wł. Do-		
u innych Tow. " "	35	—	brzańskiemu	300	—
2) wartość zapasów	143	48	3) za towary	110	80
3) wartość szafy	11	97	4) zaliczka do pokrycia chwil. niedoboru	23	84
	717	95		584	64

Przemysł dnia 28. lutego 1893.

Dr. Józef Serwacki, kierownik komisji mundurowej.

Komisja rewizyjna stwierdza zgodność z księgą rachunkową i kwitami.

Henryk Słotwiński.

Józef Goebel.

C Z E Ś Ć IV.

Sprawa budowy gmachu Sokoła.

Z zeszłorocznego sprawozdania już wiadomo że Świetna Rada gminna uchwałą z dnia 28/₁ 1892 L. 17870 postanowiła odstąpić naszemu Towarzystwu *bezpłatnie* pod budowę gmachu Sokoła plac narożny od strony ul. Długiej 50 mtr. a od strony ul. Cmentarnej 28 mtr., pod warunkiem, że budowa do 3 lat rozpoczętą, a w 2 następnych latach ukończoną będzie. W obec szczupłości tego placu starał się Wydział o powiększenie, a w załatwieniu petycyi z d. 28/₇ 1892 postanowiła Świetna Rada gminna uchwałą z dnia tego samego do L. 18865., dodać do przestrzeni przedtem już ofiarowanej, bezpłatnie pas gruntu od strony ul. Cmentarnej 3 mtr. 7 ctm. szerokości, a 50 mtr. długości. Z powodu konfiguracyi granic plac ten cały od strony młyna parowego jest szczuplejszym aniżeli od frontu przy ul. Cmentarnej. *Darowiznę gminy zatwierdziła Rada powiatowa* uchwałą z dnia 28/₁₀ 1892. L. 2548, a uchwałą z d. 9/₂ 1893 do L. 2394 wezwał już Świetny Magistrat, Wydział Sokoła do przedłożenia projektu formalnego kontraktu.

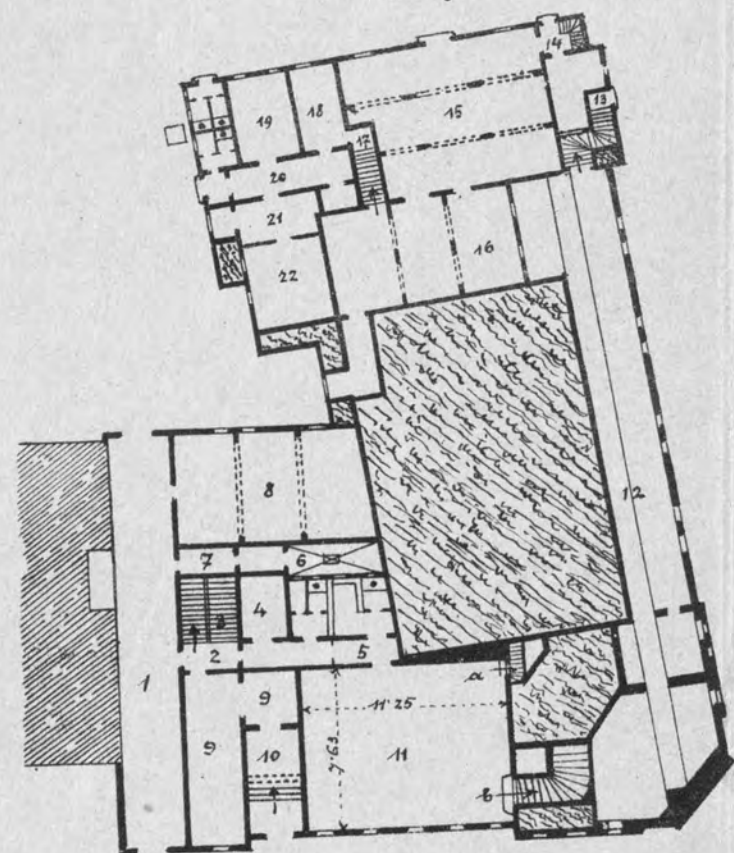
Wydział Sokoła pragnąc w jak najkrótszym czasie przystąpić do budowy gmachu odpowiadającego celom Towarzystwa, wymaganiom publiczności, estetyce i odpowiednemu w kraju stanowisku naszego grodu, uchwalił na posiedzeniu w dniu 14/₆ 1892 zaprosić do współdziałania obszerny Komitet finansowo-techniczny, powołując do niego szersze grono osobistości posiadających wpływy, zaufanie, doświadczenie lub techniczne znajomości. Komitet ten w liczbie 31 zebrał się w sali ratuszowej dnia 4/₇ 1892. Uchwaliwszy przedewszystkiem rezolucyę tej treści że *sprawa budowy gmachu Sokoła obchodzi także ogół mieszkańców miasta*, wybrał obszerny ten komitet ze swego grona komisję techniczną dla obmyślenia i przedłożenia planów budowy, i komisję finansową dla obmyślenia i przedłożenia projektu operacyi finansowej. Skład tych komisyi zaznaczyliśmy w I części sprawozdania.

Komisya techniczna odbyła kilka posiedzeń przed nadzw. Wal. Zgromadzeniem 24. paźdz. 1892 i kilka posiedzeń później. Zgodnie z wnioskiem Wydziału i uchwałą komitetu finansowo technicznego przyjęła ta komisya dyrektywę, że gmach Sokola na gruncie darowanym przez gminę miasta Przemyśla budować się mający ma w sobie mieścić: *wielką salę piętrową* (nadającą się przedewszystkiem *do gimnastyki*, a zarazem dla *przedstawień, koncertów, wieczorków, balów* i t. p.), *scenę teatralną, dwie szatnie, 2 magazyny* (gimnastyczny i teatralny), *mniejszą salę gimnastyczną, kancelaryę, mieszkanie* dla kierującego *nauczyciela gimnastyki, restauracyę, mieszkanie* dla stróża i t. p. Projekt powyższy przyjętym został przez Walne Zgromadzenie nadzwyczajne dnia 24. października 1892. Najczynniejszym członkiem w pracach technicznych był inżynier *Franciszek Czech* członek Wydziału. Chociaż pierwotnie w komisyi technicznej zgodzono się, aby każdy z członków komisyi przygotował projekt szkicu gmachu Sokola, to jednak później odstąpiła komisya od takiego trybu prac komisyjnych a zgodziła się na to, aby obradować nad szkicem Franciszka Czecha, który znów stosownie do wymagań komisyi, prawie do każdej narady nowy szkic uzupełniony przedkładał i ostatecznie na taki plan, jak odnośne szkice przedstawiają, zgodziła się komisya techniczna na posiedzeniu odbytem *pod przewodnictwem Franciszka Gamskiego* w dniu 8. marca 1893. Przedłożony i wypracowany również przez Franciszka Czecha szczegółowy kosztorys całej budowy wynosił pierwotnie 78.000, a rekapitulacya ogólna obejmuje:

1) roboty ziemne . . .	686	zlr.	72	cnt.
2) „ murarskie . . .	35.989	„	76	„
3) dostawy wraz z robocizną	1.368	„	30	„
4) roboty ciesielskie . . .	7.376	„	97	„
5) „ stolarskie . . .	6.839	„	70	„
6) „ ślusarskie . . .	2.666	„	05	„
7) „ blacharskie . . .	4.709	„	30	„
8) „ pokostnicze i lakiernicze	627	„	17	„
9) „ szklarskie . . .	430	„	50	„
10) żelaziwo . . .	4.897	„	78	„
11) ogrzewanie i piece . . .	9.786	„	—	„
12) różne . . .	2.621	„	75	„

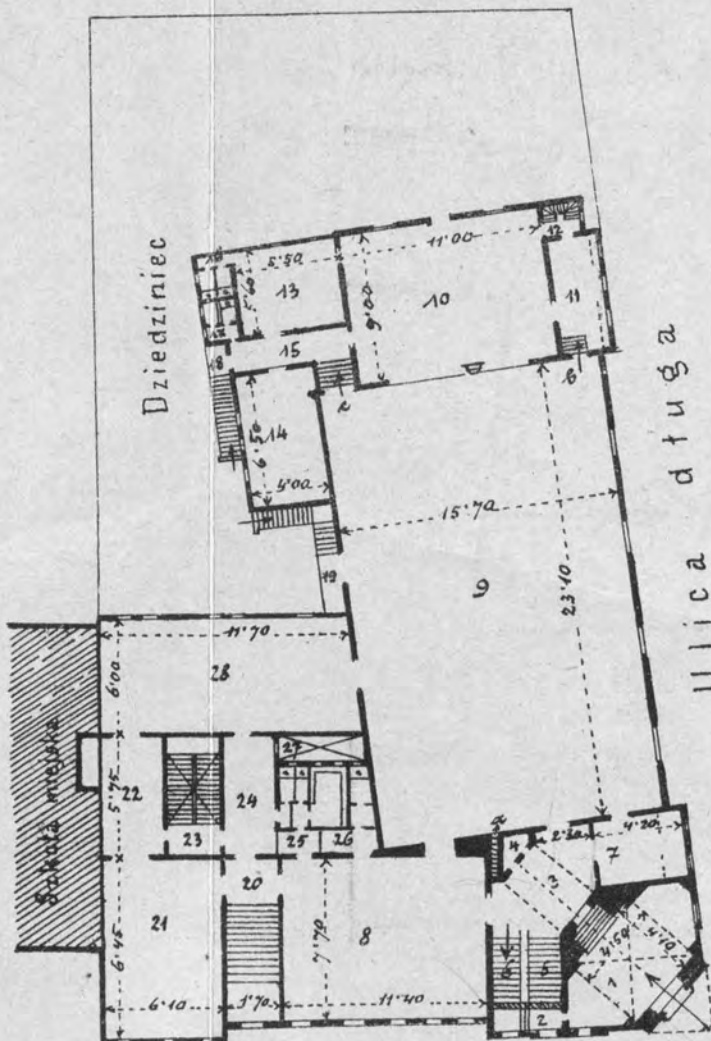
Ze sumy tej odrzuciła komisya techniczna kwotę 9.000 jako kosztu kaloryferów, których się zaniecha, tudzież inne kwoty z poszczególnych pozycji kosztorysu, które się da zaoszczędzić, tak, iż ostateczną sumę

Suteryny 1/400.



- 1 Wjazd
- 2 Ganek
- 3 Schody
- 4 Skład
- 5 Sien do wychodków
- 6 Lichthof
- 7 Przejście do lichthofu
- 8 Piwnica
- 9 Kuchnia rest.
- 10 Spizarnia (nadtem wstęp.)
- 11 Szatnia II
 - a) schody do sali
 - b) " do westybulu
- 12 Kręgelnia i strzelnica
- 13 Schody z ulice do sali
- 14 " i wstęp ku scenie
- 15 Składy dla rzeczy gimnast.
- 16 " " " teatralnych
- 17 Schody dla muzyki
- 18 Pokój
- 19 Służący
- 20 Sien
- 21 Kuchnia } stróż
- 22 Pokój

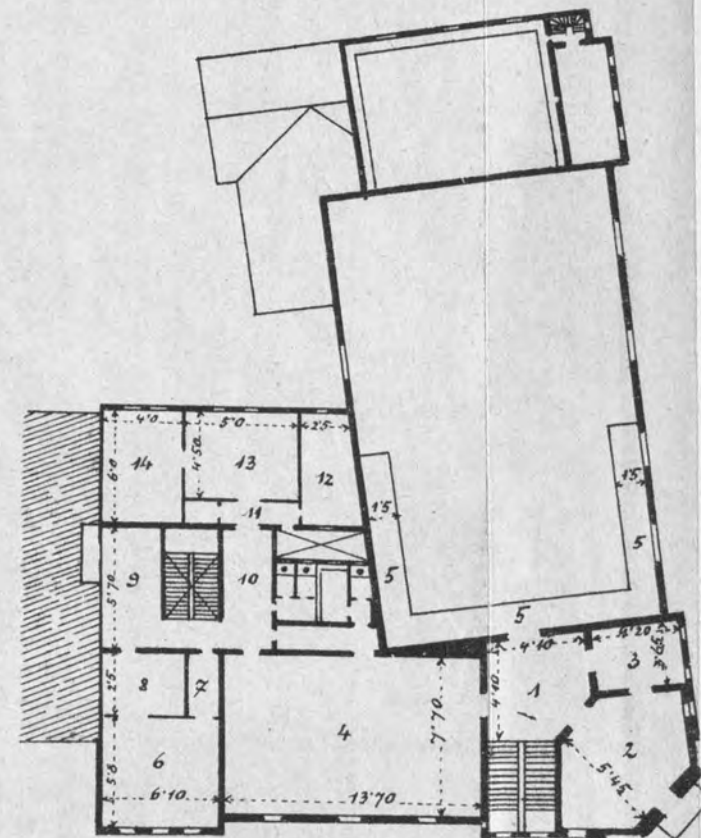
Parter 1/400.



- 1 Westybul
- 2 Łoża portjera
- 3 Sien
- 4 Kasa
- 5 Schody do Szatni II
- 6 " na I^{te} piętro
- 7 Pokój dla nauczyciela gimnast.
- 8 Szatnia I
- 9 Sala główna
- 10 Scena
- 11 Kabinet
- 12 Schody dla smutków
- 13 Garderoba damska
- 14 " męska
- 15 Korytarz
- 16 Wychodki dla par
- 17 " " męz.
- 18 Schody na zewnętrz
- 19 " " " w sali
- 20 Wejście do restauracji
- 21 Restauracja
- 22 Bufet
- 23 Schody boczne
- 24 Przejście
- 25 Toaleta męska
- 26 " damska
- 27 Lichthof
- 28 Cyfelnia
 - a) Schody z szatni II do sali
 - b) wyjście z sali na ulicę
 - c) wstęp do garderob

Ulica Cmentarna

I. piętro 1/400.



- 1 Sien
- 2 Kancelarya Towarzystwa
- 3 " zarządu domu
- 4 Sala mała
- 5 Galerya
- 6 Pokój
- 7 Przedpokój } I. mieszkanie
- 8 Alkova
- 9 Kuchnia
- 10 Przejście
- 11 Przedpokój } II. mieszkanie
- 12 Kuchnia
- 13 Pokój
- 14 Pokój

projektował
Franciszek Čech

kosztów budowy obliczyła i przyjęła komisya techniczna w kwocie 64 do 65 tysięcy.

Suma ta niech nas nie przestrasza, albowiem po pierwsze dla rozpoczęcia i do prowadzenia budowy nie potrzeba całego kapitału zaraz, a operacya finansowa i *duch obywatelski* naszego grodu, nie pozwoli upaść raz rozpoczętemu dziełu.

Komisya finansowa pod przewodnictwem *Dra Ferdynanda Cassiny*, po odbyciu 3 posiedzeń, ułożyła w lecie 1892 projekt, który w całej osnowie przeszedł następnie dnia 24. października 1892 w uchwałę Walnego Zgromadzenia, a mianowicie projekt ów i uchwała Walnego Zgromadzenia obejmują następujące *środki przysparzania funduszów na budowę gmachu Sokoła*:

1) pokrywać tymczasowo pierwsze potrzeby z budową połączone, o ile kasa Towarzystwa wyczerpaną zostanie, zapomocą *osobistego* (w bankach) *kredytu członków Towarzystwa* w tym celu uprosić się mających, i spłacać te chwilowe pożyczki z funduszów, które wpłyną z innych źródeł.

2) zaciągnąć u członków i osób trzecich *pożyczkę w sumie 10.000 zł.*, na udziały po 20 zł., przez losowanie amortyzować się mające w myśl odrębnego projektu (ob. dodatek.)

3) zaprowadzić po lokalach publicznych, sklepach i t. p. *puszki* w któreby składano na cel budowy gmachu drobne datki dobrowolne.

4) urządzić *wielką loteryę fantową* z losami po 50 ct.

5) włożyć na członków Towarzystwa moralny obowiązek złożenia na cel budowy gmachu Sokoła po 5 zł. doraźnie lub też w miesięcznych ratach, z prawem, że każdy, kto taki datek złożył, wpisanym będzie do *złotej księgi fundatorów*.

6) urządzić *tz. lawinę* zapomocą drukowanych kwitków.

7) starać się o *subwencye* u Sejmu, miejscowych władz autonomicznych, i instytucyj finansowych, tudzież o *dobrowolne datki w gotówce lub w materyałach u osób prywatnych*.

8) zaciągnąć w miarę potrzeby pożyczkę hipoteczną.

9) urządzić różne przedsiębiorstwa, jako to: *festyny, odczyty, koncerty, wieczornice, przedstawienia etc.*

Dla objaśnienia wszystkich interesowanych o szczegółach pożyczki udziałowej, dołączamy przy końcu niniejszej części odnośne postanowienia. Tutaj zaznaczamy że chociaż Walne Zgromadzenie (24/10 1892) upoważniło Wydział do wyboru odrębnych 3 komisyj finansowych a miano-

wicie, jednej dla pożyczki udziałowej, drugiej dla wielkiej loteryi fantowej, a trzeciej dla wszystkich innych wyż pomienionych środków finansowych, to jednak przyznając rację bytu dwom pierwszym komisjom, nie podobna stworzyć trzeciej komisji, któraby się miała zajmować przedsięwzięciami, jakie pod 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, wymieniono, bo Wydział takowe wykonać powinien.

Ustępujący Wydział starał się następujące sposoby finansowe w życie wprowadzić. Zaprowadzono w styczniu 1893 po biórach, i lokalach publ. 58 skarbonek (7 zostaje do dyspoz. następn. Wydziału) z których każda zaopatrzona jest numerem i napisem „na gmach Sokoła“ i każda bywa pieczętowaną. Z tego środka finansowego znacznych doraźnych rezultatów nie ma, lecz mają te skarbonki inne jeszcze znaczenie, mają przypominać wszędzie sprawę sokolską i mają kiedyś poświadczyć że także „grosz wdowi“, że ofiarność mniej możnych, niejedną cegielkę do wspólnego dzieła przyłożyły. Na skutek dwóch petycyj wniesionych przez Wydział Sokoła do Sejmu krajowego, udzielił Wysoki Wydział krajowy raz w maju 1892, a drugi raz w styczniu 1893 subwencyę w kwocie 100 zł. W sierpniu 1892 udzieliła Kasa Oszczędności miasta Przemyśla subwencyę w kwocie 600 zł. Burmistrz miasta Dr. Aleksander Dworski ofiarował na budowę gmachu Sokoła 100 zł. Z uchwały Świetnej Rady gminnej z dnia 28. grudnia 1892 L. 31593, która przy sposobności uchwalania budżetu na r. 1893 przyznała nam zwyczajną subwencyę 50 zł. (kwota ta weszła do fund. obrotow. na r. 1893) wysnuwamy nadzieję, że uzyska Towarzystwo nasze w przyszłości znaczniejszą subwencyę *na budowę gmachu*, gdy ta sprawa więcej naprzód postąpi. W styczniu 1893 wniósł Wydział petycyę do Świetnej Rady powiatowej o subwencyę. Zadaniem nowego Wydziału i odnośnych komisij będzie, jak najenergiczniejsze popieranie sprawy finansowej. Materyalną podstawą do rozpoczęcia budowy, jest fundusz zapasowy na budowę gmachu przeznaczony, a który powiększył się od stycznia 1893, następnie kredyt osobisty członków Towarzystwa. Pożyczka udziałowa zasilila funduszę podczas budowy.

Historja dzisiejszego funduszu zapasowego na budowę gmachu przeznaczonego przedstawia się następująco:

- | | |
|---|---------------|
| 1) W r. 1886 w moc uchwały Waln. Zgr. z dnia 12/7 | |
| 1886 przeniesiono z funduszu obrotowego | 100 zł. — ct. |
| 2) W r. 1887 w moc uchwały Waln. Zgr. z dnia 20/7 | |
| 1887 przeniesiono z funduszu obrotowego | 100 „ — „ |
| 3) W r. 1888 z festynu dnia 16/7 1888 | 154 „ 82 „ |

(r. 1888) subwencya Rady gminnej	50 zł. — ct.
w moc uchw. waln. zgr. z d. 20/11 1888	
przeniesiono z funduszu obrotowego	300 „ — „
procent narosły	20 „ 23 „
4) W r. 1889 subwencya Rady gminnej	50 „ — „
z festynu 7/7 1889	105 „ 54 „
z wieczorku literacko muzycznego	62 „ 78 „
dar druha Piątkiewicza	9 „ — „
procent narosły	32 „ 55 „
5) W r. 1890 przeniesiono z funduszu obrotowego (wraz z subwencją Rady gminnej 50 zł.)	1.075 „ 08 „
6) W r. 1891 w moc uchwały waln. zgr. z d. 9/5 1891	
przeniesiono z funduszu obrotowego	500 „ — „
dar śp. prezesa Dra Józefa Orłowskiego	200 „ — „
odsetki narosłe	139 „ 29 „
7) W r. 1892 (w porządku chronologicznym)	
Stanisław Piątkiewicz 2 zł., Lubin Dienstl 5 zł., z Krasieczyna 4 członków na ręce Michała Ryża 4 zł., Julian Korybski 1 zł., Dr. Ferdynand Cassina zebrał przy poświęceniu apteki Kalickiego 13 zł., Dr. Aleksander Dworski 100 zł., subwencya Sejmu krajowego 100 zł., Jan Wondraczek ze składki 15 zł. 22 ct., Izak Schütz 10 zł., Jan Pawlikowski 10 zł., Dr. Witold Lewicki 10 zł., subwencya Przemyskiej Kasy Oszczędności 600 zł., dwaj niechęący być wymienieni na ręce Mieczysława Janeczka 4 zł., procent dopisany po 30/6 1892, 56 zł. 34 ct., Dr. Franciszek Doliński 5 zł., Ignacy Gerstman 2 zł., Münz i Aschkenazy 6 zł. 57 ct., niechęący być wymieniony na ręce Dra Leonarda Tarnawskiego 50 zł., Kalman Freu- denheim 10 zł., niechęący być wymieniony na ręce Eliasza Braunsteina 10 zł., urzędnicy i słu- dzy kolei państwowej z Bakończonego zamiast wieńca dla śp. Baldiniego 6 zł. 80 ct., Marceł Ruxer 10 zł., procent od czerwca do grudnia 62 zł. 72 ct.	1.093 zł. 65 ct.

8) W r. 1893 do dnia 13 marca.

Dwaj niechęący być wymienieni na ręce Dra Leonarda Tarnawskiego 4 zł., subwencya Sejmu krajowego 100 zł., Władysław Przybylski 1 zł. 70 ct., Wilhelm Horodyski 1 zł. 50 ct., Emil Lewicki 2 zł., z Krasieczyna składka zamiast wieńca na trumnę śp. Leona księcia Sapiechy 21 zł. 50 ct., Emil Lewicki i Karol Paratinkiewicz 2 zł., ks. Dr. Julian Paszyński 10 zł., Roman Witoszyński 2 zł. 2 ct.; czysty dochód z wieczorku muzycznego dnia 5 lutego 1893 64 zł. 36 ct. (wliczono tu dar ks. Biskupa Dra Ostoji Solecckiego 20 zł.)	}	209 zł. 08 ct
--	---	---------------

Nadto niewiadomy w dniu 13/₃ 1893 fundusz ze skarbonek.

**Wszystkim ofiarodawcom składa Wydział Sokoła
szczerze podziękowanie
Czołem.**

Dodatek do części IV.

Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Przemyślu odbyte w dniu 24. października 1892 uchwaliło, na wniosek komisji finansowej, następujące co do pożyczki udziałowej postanowienia:

a) Walne Zgromadzenie upoważnia Wydział Sokoła do zaciągnięcia tak u członków Towarzystwa jak i u osób trzecich na budowę własnego gmachu, pożyczki 10.000 zł. w 500 udziałach po 20 zł., a względnie upoważnia tenże Wydział do zaciągnięcia 500 pożyczek po 20 zł.

b) Pożyczki te wpłacać należy do kasy Towarzystwa bądź od razu, bądź też w ratach miesięcznych co najmniej po 2 zł,

c) Kwoty z tych pożyczek do Kasy Towarzystwa wpływające, użyte być mają li tylko na budowę własnego gmachu Sokoła.

d) Na każdą pożyczkę w kwocie 20 zł. zupełnie wpłaconą wydaje Towarzystwo list dłużny na imię wierzyciela opiewający, zaopatrzony liczbą bieżącą i pieczęcią Towarzystwa, a podpisany imieniem Towarzystwa przez prezesa lub tegoż zastępcę i dwóch członków Wydziału.

e) W razie częściowego składania pożyczki otrzyma wpłacający na każdą pojedynczą ratę kwit tymczasowy, a dopiero po złożeniu wszystkich rat, wręczony mu zostanie list dłużny.

f) Jeżeli raty przez 3 po sobie następujące miesiące niszczone nie zostaną, natenczas kwota już wpłacona przepada na rzecz Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Przemyślu.

g) Umorzenie pożyczek w ten sposób Towarzystwu udzielonych nastąpi przez losowanie. Mianowicie począwszy od roku następującego po tym, w którym gmach Sokoła wykończonym i do użytku oddanym zostanie, wylosowanych będzie co rocznie dnia 31. grudnia przynajmniej po 25 listów dłużnych, które najbliższego dnia 1. kwietnia wypłacone zostaną. Gdyby wierzyciel, którego list dłużny wylosowano, nie zgłosił się po wypłatę do 3 miesięcy od dnia płatności listu licząc, zostanie gotówka na list wylosowany należna ulokowana w kasie oszczędności miasta Przemyśla na korzyść wierzyciela. Dopiero gdy w 5 lat od dnia płatności licząc wierzyciel nie zgłosi się po odbiór książeczki, przechodzi ta książeczka na własność Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Przemyślu.

h) Wszelkie koszta z powodu zaciągnięcia pożyczek powyższych urosłe; mianowicie: stemple, druki i t. d. opędzi Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Przemyślu. Za pożyczki, w sposób wyżej określony zaciągnięte ręczy Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Przemyślu całym swoim majątkiem.

i) Do ścisłego przestrzegania praw wierzycieli, względnie obowiązków Towarzystwa, wybiera na początku każdego roku zgromadzenie właścicieli listów dłużnych większością głosów na Zgromadzeniu obecnych, na rok jeden Radę nadzorczą, składającą się z 5 członków, którzy wybierają z pośród siebie przewodniczącego i tegoż zastępcę.

k) Każdy list dłużny upoważnia właściciela do udziału w zgromadzeniu właścicieli listów dłużnych i do jednego głosu.

l) Rada nadzorcza przestrzega, by kwoty z pożyczek wpływające tylko na budowę gmachu Sokoła były użyte, ma prawo przez delegata swego wglądać w księgi do tych pożyczek się odnoszące, przez Wydział Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Przemyślu prowadzone, kieruje

losowaniem i nadzoruje takowe, orzeka o przepadaniu rat pożyczek w wypadku pod f) określonym i zdaje sprawę Zgromadzeniu właścicieli listów, tudzież każdorocznemu zwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Przemyśle.

m) Do prawomocności uchwał Rady nadzorczej potrzeba obecności przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków.

n) Przewodniczący Rady nadzorczej lub jego zastępca zwołuje Zgromadzenie właścicieli listów i kieruje na temże obradami. Na żądanie Wydziału Towarzystwa gimn. Sokół w Przemyśle obowiązany jest przewodniczący Rady nadzorczej zwołać Zgromadzenie właścicieli listów dłużnych.

Do zmian w warunkach tą uchwałą ustanowionych potrzebnem jest przyzwolenie Walnego Zgromadzenia właścicieli listów dłużnych.



C Z E Ś Ć V.

Objawy Towarzystwa na zewnątrz i uroczystości sokolskie.

Oprócz skreślonych w poprzednich częściach czynności i zadań objawiało się życie Towarzystwa i działalność Wydziału w następujących zdarzeniach:

W pierwszym rzędzie wymieniamy uroczyste poświęcenie własnego sztandaru stanowiące dla Sokola przemyskiego drogą pamiątkę, tudzież udział nasz w pierwszym zjeździe Sokolstwa polskiego we Lwowie przy sposobności srebrnych godów Sokola Lwowskiego.

Poświęcenie sztandaru Sokola Przemyskiego. W sprawozdaniu zeszłorocznem komisji sztandarowej określone były prace przygotowawcze podejmowane w celu sprawienia sztandaru. Tutaj skreślamy w krótkości samą uroczystość (obszerniejszy jej opis wypracowany przez naszego sekretarza wyjdzie w księdze pamiątkowej z pierwszego zlotu sokolego, jaka pojawi się wkrótce we Lwowie, a w której opisanym być ma pierwszy zlot sokoli i wszystkie uroczystości poświęcenia sztandarów sokolskich w r. 1892).

Do uroczystości poświęcenia sztandaru zaprosił wydział duchowieństwo miejscowe, rodziców chrzestnych, reprezentantów rozmaitych dykasteryj i wszystkie drużyny bratnie sokolskie. W dniu 27 maja nadesłała *Szkoła wydziałowa żeńska w Krakowie* zupełnie wykończony i tam wypracowany nasz sztandar. Praca ta jest prawdziwą chlubą dla naszych Polek. Na sztandarze 165 i 140 ctm. szerokim, z ciężkiej podwójnej jedwabnej materyi, widnieją po jednej stronie na tle karmazynowem okazały srebrem haftowany „Sokół w locie“ a po drugiej stronie na tle białem Matka Boska Częstochowska tudzież herby Polski, Litwy i Rusi. Dwie szarfy uzupełniają sztandar; na jednej szarfie napis „Sokół Przemyski 1892“ i *herb miasta Przemyśla*, a na drugiej hasło: „Zapał, karność, męstwo da Sokółom zwycięstwo“. Drzewce sztandaru czarne z drzewa jaworowego, o srebrnem okuciu wyszło z pod rąk druhow naszych Emila Gebułowicza, Franciszka Henzlikiewicza i Wojciecha Skupińskiego.



Drukiem J. Styfi, Przemysł.



Własność kliszy Sokola Przemyskiego.

W dzień poświęcenia sztandaru dnia 29 maja 1892 rano, burmistrz miasta Dr. Aleksander Dworski w stosownie udekorowanej sali ratuszowej witał gości i delegatów przybyłych na tę uroczystość, poczem cały pochód ruszył do katedry łacińskiej, gdzie w obecności Najprzewielebniejszego ks. biskupa Dra Łukasza Ostoji Soleckiego przy niezmiernie licznym udziale uczestników odprawionem zostało solenne nabożeństwo, a druh nasz ks. Dr. Jan Łabuda kazanie patryotyczne wygłosił. Po sumie dokonał Najprzewielebniejszy ks. Biskup poświęcenia sztandaru.

Rodzicami chrzestnymi byli: ksiązę Adam Sapieha ze starościna Olimpią Gorecką; Dr. Aleksander Dworski prezes miasta z księżną Maryą Lubomirską; Bolesław Jocz członek wydziału Rady powiatowej z Janiną Dylewską małżonką prezydenta Sądu; Franciszek Gamski wiceburmistrz ze Stefaną Czaykowską małżonką wicemarszałka Rady powiatowej; Adolf Amort, rotmistrz i naczelnik straży ochotniczej pożarnej z Herminą Rokicką małżonką notaryusza; i Ferdynand Majerski prezes kasyna mieszczańskiego z Wincentą Tarnawską małżonką prezesa Sokółów Przemyskich. Po spełnionym akcie poświęcenia sztandaru odbyła się ceremonia wbijania gwoździ pamiątkowych. Srebrnych 105 gwoździ wbitych zostało w drzewce sztandaru i tyłuż reprezentantów w wbijaniu gwoździ udział brało. Bratnie drużyny sokolskie zajęte podówczas już to przygotowaniem do jubileuszu, już to obchodząc mniej więcej w tym samym czasie podobną uroczystość u siebie, nie mogły wszystkie delegatów swoich nadesłać, dlatego wiele drużyn było reprezentowanych przez pełnomocników z grona naszego zamianowanych. Po ceremonii zakończonej w kościele Ojciec chrzestny ksiązę Adam Sapieha wręczył sztandar z życzeniami prezesowi Sokółów Drowi Tarnawskiemu, a ten ślubując imieniem naszej drużyny wierność hasłom naszym, oddał sztandar chorążemu Karolowi Meissnerowi, przyczem chór Sokola odśpiewał hymn do sztandaru.

W południe przyjmował Sokół wszystkich rodziców chrzestnych i wszystkich gości w wielkiej sali hotelu Victoria. Po południu odbył się koncert na górze Zamkowej i wolne ćwiczenia jubileuszowe na dziedzińcu zamkowym. Wieczorem w sali teatru na Zamku było uroczyste przedstawienie, na które złożyły się: odśpiewany przez chór Sokola „Hymn do sztandaru“, obrazek ludowy „Wigilia św. Andrzeja“ odegrana przez członków Towarzystwa dramatycznego, prolog „zdobycie okopu przez Sokółów“ (wiersz druha Wacława Regera) i żywy obraz złożony z Sokolstwa. Po przedstawieniu zebrali się druhowie na wieczornicy w sali

hotelu Przemyskiego, gdzie po całodzienniej pracy i znoju przy pogawędce kilka godzin wesoło spędził.

Przy sposobności poświęcenia sztandaru Sokoła przemyskiego pierwszy raz bardzo licznie zareprezentował się oddział umundurowanych Sokołów, bo w tym dniu widzieliśmy zastęp około 50. Cyfra ta wznogła się jeszcze więcej do chwili pierwszego Zjazdu Sokołów we Lwowie w czerwcu 1892, a dzisiaj ogólna liczba umundurowanych wynosi 66.

Zlot Sokołów we Lwowie. Jak tylko w prasie krajowej i w „Przewodniku gimnastycznym“ ogłoszono zjazd sokolstwa polskiego do Lwowa na dzień 5 i 6 czerwca 1892, Wydział Sokoła przemyskiego natychmiast zawezwał członków do przygotowań a w szczególności do udziału w ćwiczeniach jubileuszowych. O przygotowaniach w tym kierunku wspomnieliśmy w II. części lit. A. Wydział dokładał usilnych starań, aby Towarzystwo nasze poważnie we Lwowie się zaprezentowało; to też w przeddzień wyjazdu do Lwowa byliśmy napelnieni otuchą i pewnością. Przed samym wyjazdem naszym do Lwowa w dniu 4 czerwca przypadło nam jeszcze w udziale witanie czeskich Sokołów zdążających na ten sam Zjazd. Przejazd innych drużyn przez Przemyśl i wyjazd naszej drużyny zgromadził na dworcu kolejowym liczną publiczność, która widząc poważny zastęp przemyskich Sokołów, widząc ogorzałe od skwaru i z dalekiej podróży oblicza Sokołów czeskich, widząc błękitne koszulki Sokołów Wielko-Polskich, widząc Druhów z zachodniej części kraju, była pełną entuzjazmu, a u niejednych zakręciły się w oczach łzy radości.

We Lwowie kroczyła nasza drużyna pod własnym sztandarem; brała udział we wszystkich pochodach i w całym programie uroczystości, nasz oddział składający się wówczas z 57 druhów umundurowanych był wybitnym. Na czele oddziału postępował prezes Dr. Tarnawski i wice prezes Dr. Doliński, chorąży Karol Meissner, a Włodzimierz Sawicki jako naczelnik prowadził oddział. W ćwiczeniach jubileuszowych na wspólnem boisku w parku Kilińskiego brało udział 22 naszych druhów. Obok oddziału umundurowanych i biorących udział w ćwiczeniach na boisku, pospieszyło z Przemyśla na Zjazd wielu innych członków Sokoła przemyskiego i część naszych Sokolic. Ogółem przeszło 100 osób z Przemyśla było wówczas we Lwowie. Przy poświęceniu sztandaru Sokoła Lwowskiego w dniu 5 czerwca braliśmy czynny udział, a prezes nasz wbił w drzewce tego sztandaru gwóźdź pamiątkowy; wzięliśmy udział również w zgromadzeniu delegatów zwołanem dla uchwalenia statutu Związku, a prezes nasz był trzecim z rzędu prezesem zgromadzenia, Zygmunt

Pisiewicz zaś drugim sekretarzem. Podczas zjazdu wspólną kwaterą naszą była Szkoła przemysłowa we Lwowie, a sekcji kwaterunkowej Sokoła lwowskiego Składamy sokolskie podziękowanie za rozlokowanie naszej drużyny.

W dniu 7. czerwca część naszych druhów wzięła udział w ogólnej sokolskiej wycieczce ze Lwowa do Podhorzec, do zamku króla Jana III, a po drodze zwidzała ruiny zamku w Olesku.

Wykaz druhów przemyskich umundurowanych biorących udział w pierwszym zlocie Sokolstwa we Lwowie w czerwcu 1892:

- | | |
|--------------------------------|-----------------------------|
| 1) Balawajder Jan | 30) Meissner Karol * |
| 2) Blaha Józef | 31) Marek Jan |
| 3) Bodziński Maryan | 32) Miarkowski Władysław * |
| 4) Borkowski Wincenty | 33) Milko Włodzimierz * |
| 5) Czech Franciszek * | 34) Młodzianowski Stanisław |
| 6) Cyrbes Władysław | 35) Niederreiter Feliks * |
| 7) Dereniowski Jan * | 36) Dr. Niemczyński Jan |
| 8) Dienstl Lubin | 37) Opaliński Franciszek * |
| 9) Dobrzański Władysław | 38) Oziębłowski Stanisław |
| 10) Dr. Doliński Franciszek | 39) Peplowski Kazimierz |
| 11) Doskowski Bolesław | 40) Pierzchała Ludwik * |
| 12) Eustachiewicz Aleksander | 41) Pisiewicz Zygmunt |
| 13) Giebułtowiec Emil | 42) Plinkiewicz Stanisław * |
| 14) Giebułtowiec Franciszek | 43) Püchl Emanuel |
| 15) Godek Jan | 44) Reger Wacław |
| 16) Henzlikiewicz Franciszek * | 45) Rogowski Andrzej |
| 17) Hepp Józef | 46) Ryż Michał |
| 18) Hlawaty Mieczysław | 47) Sawicki Włodzimierz * |
| 19) Humnicki Aleksander | 48) Dr. Serwacki Józef * |
| 20) Janeczek Mieczysław * | 49) Slotwiński Henryk |
| 21) Jung Kazimierz | 50) Strzyżowski Antoni |
| 22) Karawański Jan | 51) Strzyżowski Kazimierz |
| 23) Kopacz Jan * | 52) Styfi Józef * |
| 24) Kropiński Gwalbert | 53) Szeller Józef * |
| 25) Kropiński Władysław * | 54) Dr. Tarnawski Leonar |
| 26) Krzywda Zygmunt | 55) Winter Emanuel * |
| 27) Kubicki Zygmunt * | 56) Witoszyński Roman |
| 28) Kula Ferdynand * | 57) Wondraczek Jan * |
| 29) Ligęza Władysław | |

oprawa 28,67

